

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ



ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๙/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๖๔

วันที่ ๑๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	{	พระปลัด กาญจน์ สีมะลิ	ผู้ร้อง
		กองทัพอากาศ	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระปลัด กาญจน์ สีมะลิ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พระปลัด กาญจน์ สีมะลิ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนเคยรับราชการเป็นนายทหารชั้นประทวน ยศพันจ่าอากาศเอก ประจำสำนักงานผู้บังคับ ทหารอากาศดอนเมือง ต่อมาผู้ร้องต้องคำพิพากษาศาลทหารกรุงเทพจำคุกเป็นเวลา ๑ ปี เนื่องจาก กระทำความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารราชการปลอมและเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม กองทัพอากาศมีคำสั่งที่ ๑๓๒๕/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ ให้ถอดยศและปลดผู้ร้อง ออกจากประจำการ โดยไม่มีเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ ต่อมาพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภช กรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกาศใช้บังคับ ผู้ร้องยื่นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมเพื่อขอคืนยศและมีคำสั่งให้ผู้ร้องกลับเข้ารับราชการ สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงกลาโหมแจ้งผู้ร้องว่าการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดสิทธิ



- ๒ -

หรือประโยชน์ในการเรียกร้องขอคืนยศและกลับเข้ารับราชการ ผู้ร้องยื่นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรี ขอให้พิจารณา สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือขอให้กระทรวงกลาโหมพิจารณายกเลิก คำสั่งกองทัพอากาศดังกล่าว กระทรวงกลาโหมแจ้งว่าไม่สามารถยกเลิกได้ เนื่องจากดำเนินการไป โดยถูกต้องแล้ว ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณา ให้ยุติเรื่อง ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งกองทัพอากาศดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งที่ ๗๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ เป็นประเด็นเดียวกับที่ผู้ร้องเคยยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา วินิจฉัยแล้วตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และคำสั่ง ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินอีกครั้งหนึ่งและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณา ให้ยุติเรื่อง เนื่องจากข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้เป็นประเด็นเดียวกับที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้วตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔๒/๒๕๕๒ คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๒ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๗๓/๒๕๖๓ จึงเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว ซึ่งต้องห้ามมิให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรับไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ (๒)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) มีคำสั่งรับอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๗๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

ไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) ให้ผู้ถูกร้องจ่ายค่าฤชาธรรมเนียมศาลทั้งหมดแทนผู้ร้อง

(๓) ให้ผู้ถูกร้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่



- ๓ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่า คำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๗๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ซึ่งแม้ผู้ร้องจะยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่รัฐธรรมนูญไม่มีบทบัญญัติให้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ อีกทั้งข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้มีได้ปรากฏสาระสำคัญใดเพิ่มเติมจากคำร้องที่ผู้ร้องเคยยื่นและศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาวินิจฉัยไปแล้ว คำร้องนี้ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓



- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป





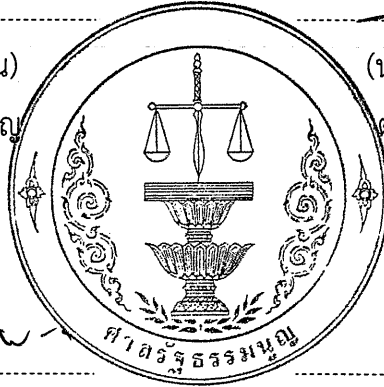
(คำสั่งที่ ๙/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ



(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนattel เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ